

DECIZIE

mun. Chişinău

22 ianuarie 2019

Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău

în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător

Judecătorii

Marina Anton

Ion Ţurcan şi Vitalie Cotorobai

examinând, fără citarea părţilor, recursurile declarate de persoana juridică „Titan Invest” SRL şi persoana fizică XXXXXXXXXX împotriva încheierii Judecătorei Chişinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018 de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „MAIB-Leasing” SA către „Titan Invest” SRL şi XXXXXXXXXX, privind încasarea datoriei, revendicarea bunurilor din posesie şi folosinţă ilegală, cu compensarea cheltuielilor de judecată, -

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2016, reclamantul „MAIB-Leasing” SA s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva „Titan Invest” SRL şi XXXXXXXXXX, privind încasarea datoriei în sumă de 7656,36 euro şi 600 MDL, revendicarea bunurilor – mijloace de transport din posesie şi folosinţă ilegală a părâtului cu transmiterea acestora către reclamant. De asemenea, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii în privinţa bunurilor părâtului, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul derulării procedurii în instanţa de judecată, reclamantul „MAIB-Leasing” SA şi-a mărit cuantumul pretenţiilor, solicitând încasarea din contul părâtului „Titan Invest” SRL şi XXXXXXXXXX a datoriei contractuale în sumă de 15008,16 euro; sumei de 2676,80 euro în calitate de rate duble; revendicarea bunurilor – mijloace de transport din posesie şi folosinţă ilegală a părâtului cu transmiterea acestora către reclamant; compensarea cheltuielilor de judecată.

La fel, reclamantul a solicitat, prin cerere separată, instituirea măsurilor de asigurare a acţiunii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, cum şi a mijloacelor financiare ale părâtului în limitele pretenţiilor din acţiune, cu ridicarea mijloacelor de transport din posesia părâtului şi transmiterea acestora la păstrarea reclamantului.

În motivarea cerinţei de aplicare a măsurilor de asigurare reclamantul a indicat, că părâtul demonstrează un comportament de rea-credinţă în raportul obligaţional existent şi refuză stingerea datoriei, de şi a fost somat în acest sens. La fel, în susţinerea poziţiei sale reclamantul a indicat, că bunurile, a căror revendicare se solicită, se află în posesia şi folosinţa ilegală a părâtului, ultimii le pot ascunde, nimici sau în alt mod, ilegal a le înstrăina, fapt care va face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, în cazul în care nu vor fi instituite măsuri de asigurare a acţiunii.

Date privind acceptarea cererii de chemare în judecată pentru examinare şi intentarea procedurii civile, la materialele pricinii lipsesc. La fel lipseşte informaţia privind modul în care a fost soluţionată prima cerere de aplicare a măsurilor de asigurare, conţinută în cererea de chemare în judecată cu care a fost sesizată instanţa de judecată la data de 01 noiembrie 2016.

Prin încheierea Judecătorei Chişinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018 s-a admis cererea reclamantului „MAIB-Leasing” SA privind asigurarea acţiunii, fiind aplicat sechestrul pe mijloacele financiare şi bunurile mobile, interdicţie pe bunurile imobile ale părâtului „Titan Invest” SRL şi XXXXXXXXXX în limita pretenţiilor revendicate, în sumă de 12642,10 euro. S-a dispus ridicarea mijloacelor de transport, obiect al cerinţei de revendicare a bunurilor, din posesia părâtului, cu transmiterea lor la păstrarea reclamantului.

La 09 noiembrie 2018, avocatul stagiar Druga Ovidiu, acţionând în temeiul mandatului avocaţional seria MAS nr. 061881 din 15 octombrie 2018, în numele şi interesele „Titan Invest” SRL şi persoana fizică XXXXXXXXXX în nume propriu au declarat recurs împotriva încheierii Judecătorei Chişinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018, prin care au fost aplicate măsurile de asigurare a acţiunii, solicitând casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluţii, de respingere a cerinţei respective.

În motivarea recursului s-a indicat, că măsura de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor şi mijloacelor financiare ale părâtului, cum şi ridicarea bunurilor din posesia acestora în vederea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi a obligaţiilor sale faţă de reclamant este neîntemeiată şi contrară legii. Au mai indicat, că actul judecătoresc contestat este bazat doar pe dispoziţiile legislaţiei procesual civile, fără a se face referire la circumstanţele reale, de eschivare, pe care le pretinde reclamantul şi care ar putea constitui temei de a solicita aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului şi interdicţiilor, deoarece acestea nu sunt demonstrate, ele neexistând în fapt.

Mai declară recurenţii, că la materialele dosarului lipseşte vreo dovadă ce ar permite a concluziona că în cazul în care reclamatul va avea câştig de cauză, părâtii nu vor executa această hotărâre. Din contra pretind aceştia, că execută în limita posibilităţilor obligaţiile pecuniare existente faţă de „MAIB-Leasing” SA, ce derivă din contractul de leasing, fapt ce se demonstrează prin transferurile băneşti efectuate pe parcursul derulării procesului.

Mai indică recurenţii, că în câte-va rânduri au încercat soluţionarea amiabilă a litigiului, însă reclamantul/intimat „MAIB-Leasing” SA este partea care refuză acest fapt, blochează utilizarea bunurilor aflate în posesia „Titan Invest” SRL, dar pretinde plăţi pentru acestea bunuri, plăţi pe care părâtii le efectuează, cu toate că de o perioadă îndelungată nu mai pot folosi aceste bunuri.

La 17 ianuarie 2019 intimatul „MAIB-Leasing” SA, prin intermediul reprezentantului său Cioclea Ion, care acţionează în baza procurii nr. 625 din XXXXXXXXXX, valabilă până la data de XXXXXXXXXX, a depus referinţa la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului şi menţinerea încheierii prin care s-a instituit măsură de asigurare a acţiunii.

Conform referinţei înaintate intimatul/reclamant pretinde, că măsura de asigurare a fost aplicată în conformitate cu prevederile legale, fiind urmărit scopul asigurării executării eventualei hotărâri judiciare. De aceea, consideră, că restrângerea sau limitarea temporară a părâtului în dreptul de proprietate este legală şi necesară, pentru a garanta executarea viitoare eventuale hotărâri. Susţine partea, că a prezentat şi invocată în cererea, privind aplicarea măsurii de asigurare, suficiente dovezi şi probe ce indică la necesitatea acesteia, ce se datorează neonorării obligaţiilor şi existenţa riscului real şi evident de imposibilitate de a executa eventuala hotărâre judecătorească. Susţine partea intimată, că încercarea părţii oponente de a soluţiona litigiul pe cale amiabilă nu este un temei de a anula măsurile de asigurare instituite, iar faptul că părâtii/intimaţi pretind cauzarea unor prejudicii prin aceste măsuri, ei dispun de posibilitatea adresării în instanţă pentru a recupera aceste prejudicii, urmând să facă dovada existenţei prejudiciilor invocate. De aceea declară intimatul, argumentele părâtului/recurenţi sunt declarative şi nu justifică necesitatea anulării încheierii contestate, de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii.

Studiind recursurile declarate şi materialele pricinii, analizând temeiurile de drept şi motivele de fapt expuse şi invocate de părţile litigante

în cererile de recurs, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii și referința prezentată instanței de recurs, identificând legislația pertinentă și aplicabilă speței, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat și necesar a fi admis din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

După cum s-a indicat anterior, „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXX au declarat recursul la 09 noiembrie 2018 împotriva încheierii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, pronunțată la 24 octombrie 2018. Cu toate acestea, instanța de recurs concluzionează că recursurile sunt declarate în interiorul termenului legal prevăzut de lege, deoarece la materialele dosarului lipsește dovada înmânării acestui act judecătoresc părților. Astfel, deoarece la materialele dosarului lipsește informație despre comunicarea actului judiciar contestat recurenților „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXX, în situația constatată coroborată cu prevederile legale precitate, instanța stabilește că recursul a fost depus în interiorul termenului legal de atac.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod și de alte Legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. La fel, potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătoria.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În corespundere cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 175 Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept:

- a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;
- b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;
- c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el;
- d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);
- e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174 Cod de procedură civilă, fiind admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii, dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de recurs.

La 01 noiembrie 2016, reclamantul „MAIB-Leasing” SA s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXX, privind încasarea datoriei în sumă de 7656,36 euro și 600 MDL, revendicarea bunurilor – mijloace de transport din posesie și folosință ilegală a pârâtului cu transmiterea acestora către reclamant. De asemenea, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în privința bunurilor pârâtului, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul derulării procedurii în instanța de judecată, reclamantul „MAIB-Leasing” SA și-a mărit quantumul pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâților „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXX a datoriei în sumă de 15008,16 euro; 2676,80 euro în calitate de rate duble, revendicarea bunurilor – mijloace de transport din posesie și folosință ilegală a pârâtului cu transmiterea acestora către reclamant, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

La fel, reclamantul a solicitat, prin cerere separată, instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, cum și a mijloacelor financiare ale pârâților în limitele pretențiilor din acțiune, cu ridicarea mijloacelor de transport din posesia pârâților și transmiterea acestora la păstrarea reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018 s-a admis cererea reclamantului „MAIB-Leasing” SA privind asigurarea acțiunii, fiind aplicat sechestru pe mijloacele financiare și bunurile mobile, interdicție pe bunurile imobile ale pârâților „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXX în limita pretențiilor revendicate, în sumă de 12642,10 euro. S-a dispus ridicarea mijloacelor de transport, obiect al cerinței de revendicare a bunurilor, din posesia pârâților, cu transmiterea lor la păstrarea reclamantului.

La 09 noiembrie 2018, în interiorul termenului acordat de Lege reprezentantul „Titan Invest” SRL în bază de mandat, avocatul stagiar Druga Ovidiu și XXXXXXXXXX în nume propriu, au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018, prin care au fost aplicate măsurile de asigurare a acțiunii, solicitând casarea acesteia.

Colegiul relevă, că în conceptul cadrului normativ enunțat măsurile de asigurare a acțiunii se prezintă drept acțiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziție sau, după caz - arbitral.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care demonstrează, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc. La fel, măsurile de asigurare nu trebuie să coincidă cu obiectul propriu zis al litigiului, în caz contrar admiterea lor ar echivala cu soluționarea acestuia, până la examinarea în fond a pricinii.

Astfel, din cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la acțiune se constată, că reclamantul/intimat „MAIB-Leasing” SA solicită încasarea forțată, prin hotărârea judecătorească, din contul părâților/recurenți „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX în beneficiul său a datoriei contractuale în sumă de 15008,16 euro; sumei de 2676,80 euro în calitate de rate duble; revendicarea bunurilor – mijloace de transport din posesie și folosință ilegală a părâților, cu transmiterea acestora către reclamant; compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, reclamantul/intimat în scopul asigurării acțiunii a solicitat aplicarea sechestrului și interdicțiilor în limita valorii acțiunii revendicate, pe mijloacele financiare, bunurile mobile și imobile ce aparțin părâților, cu ridicarea mijloacelor de transport, obiect al contractelor de leasing și transmiterea acestora la păstrarea sa până la soluționarea litigiului. În motivarea respectivei cerințe partea a invocat eschivarea părâților/recurenți de la executarea obligațiilor contractuale, cum și riscul dispariției bunurilor ce constituie obiect al contractelor de leasing. Colegiul, însă, atestă, că partea solicitantă, în probarea poziției sale și cerinței de asigurare a acțiunii nu a prezentat care-va dovezi, iar oponentii au probat lipsa acțiunilor și intențiilor de rea-credință pretinse a fi existat de către „MAIB-Leasing” SA, fapt confirmat prin achitarea, chiar și parțială, a datoriilor pe parcursul derulării procesului judiciar, intenția de a ajunge la un consens și soluționarea amiabilă a litigiului. La fel, părâților/recurenți „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX au demonstrat acțiunile de rea-credință din partea „MAIB-Leasing” SA, care prin refuzul de a prelungi termenul din certificatele de înmatriculare a mijloacelor de transport (mandate), încă din anul 2016 face imposibilă utilizarea acestor bunuri conform destinației.

Respectiv Colegiul conchide, că instanța de fond, fără a verifica reala situație și stare de fapt a pricinii, fără a identifica cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a preluat în întregime poziția reclamantului și, fără a explica soluția prin motive de fapt și stări reale, fără a se expune la momentele esențiale și probele prezentate de oponenti, inclusiv și achitarea parțială a datoriei, a dispus aplicarea sechestrului și interdicțiilor pe mijloacele financiare, bunurile mobile și imobile ale părâților în scopul asigurării acțiunii în limita. La fel Colegiul conchide, că instanța de fond, prin admiterea cerinței reclamantului de ridicare a mijloacelor de transport de la părâți și transmiterea lor la păstrarea reclamantului, în calitate de măsură de asigurare, practic a soluționat una din pretențiile părții reclamante din acțiune și, anume, revendicarea bunurilor din posesia și folosirea ilegală a părâților și transmiterea lor reclamantului.

Astfel, datorită obiectului litigiului și situației constatate Colegiul consideră concluzia instanței de fond drept una greșită, contrară legislației aplicabile și stării reale de fapt existente, deoarece s-a motivat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii doar cu trimiterea la normele legale și cu preluarea, fără analiza situației real existente, a motivelor de ordin general invocate de reclamant, fără expunerea asupra motivelor și probelor prezentate de partea oponentă, cum și fără a explica cauza respingerii sau neadmiterii acestor probe și stări de fapt, pe care aceste probe le demonstrează. Or, Colegiul stabilește că în speță nu există probe suficiente, utile și pertinente, pentru a demonstra necesitatea acestor măsuri asiguratorii și, anume, că neaplicarea lor ar avea ca rezultat imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești. Din contra, Colegiul constată că motivele invocate de reclamantul/intimat au un caracter pur declarativ, neprobat și neîntemeiat și vin în contradicție cu înscrisurile prezentate de părți, potrivit cărora părâții nu se eschivează de la executarea obligațiilor, ci achită treptat, în măsura identificării surselor și mijloacelor, datoria existentă, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr. 320 din 11 iunie 2018.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin ridicarea bunurilor, obiect al prezentului litigiu, cum și prin instituirea sechestrului și interdicțiilor pe mijloacele financiare, bunurile mobile și imobile ale părâților „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX este, în primul rând, contrară Legii și, în al doilea rând, lipsită de necesitate.

Într-un final Colegiul conchide în speță, că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii de către partea solicitantă nu a fost dovedită, respectiv nu este rațională, iar posibilitatea survenirii unei situații de imposibilitate de executare a hotărârii judecătorești nu a fost probată, motiv pentru care instanța de recurs concluzionează necesar a admite recursul declarat de „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX, a casa încheierea primei instanțe dată în acest sens și a pronunța în speță o nouă soluție, de respingere a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca fiind una nefondată.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. c) și 428 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Admite recursul declarat de „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018, privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Casează încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 24 octombrie 2018 și, la caz, pronunță o nouă hotărâre, soluționând prin decizie problema în fond, potrivit căreia:

Respinge, ca neîntemeiată, cererea reclamantului „MAIB-Leasing” SA cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, înaintată în cadrul pricinii civile inițiate la cererea de chemare în judecată depusă de „MAIB-Leasing” SA către „Titan Invest” SRL și XXXXXXXXXXXX, privind încasarea datoriei, revendicarea bunurilor din posesie și folosință ilegală, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele ședinței:

Marina Anton

Judecător

Judecătorii

Ion Țurcan

Vitalie Cotorobai